

men ind paa en vrang Vei derved, at man paa det har Børn, som ere, jeg troer næsten kun 9 Aar, under alle Omstændigheder 10 Aar gamle, men saa smaa Børn gjør man bedst i — hvad enten det er Dreng eller Piger, Pigerne endog saa ligetil den voksne Alder, Drengene til det ellefte eller tolvte Aar — at overlade til den qvindelige Omsorg og Underviisning, og Qvindeunderviisningen, navnlig i alle Slags Haandgjerninger, er langt billigere og langt nyttigere for Børn end den Underviisning, der nu gives dem af Haandværkere og Mænd. Man skal derfor ikke lade sig drive af den Paastand, der gjøres af Institutet, men man skal holde dets Bestyrelse indenfor de Grændser, indenfor hvilke man har den Ovebeviisning — og jeg for mit Vedkommende har den — at der findes rundelige Midler til at kunne opdrage disse Børn med stor Omhu og paa en tarvelig Maade; de skulle opdrages paa en tarvelig Maade, thi ellers gjør man dem uslykkelige, naar de engang skulle vende tilbage til Samfundet, og man skaffer dem denne Omhu bedst gennem qvindelig Behandling i de yngre Aar. Det er den store Feil overalt, hvor den offentlige Opdragelse her træder til, at vi ikke nok benytte Qvinde for Børn i de yngre Aar, da de ere bedst skiktede til at omgaaes dem i den Alder, idet de ikke alene oplære dem, medens de behandle dem, men tillige vinde dem ved den hjærlige Omsorg, der ligger i deres Natur, og som virker langt bedre paa Børnenes Opdragelse. Jeg er, som sagt, overbevist om, at der indenfor Grændsen af de 3,500 Rd. er rundelige Midler til i enhver Henseende at drage en fuldstændig og omhyggelig Omsorg for det Elefantal, som findes for Diebliffet paa Institutet, ja selv for det Antal, der kan komme, naar det største Antal er tilstede.

**C. Petersen:** Det glæder mig at høre af den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, at han ialtsald er gaaet ind paa de 3,500 Rd., og da man ogsaa maa vente, at den høitærede Minister, eftersom han har stillet dette Forslag, maa kunne komme igennem med det, var der altsaa ikke nogen særlig Nødvendighed for mig til at tage Ordet for at anbefale det. Jeg

kunde have ønsket — thi det er ogsaa min bestemte Mening, som den ærede sidste Taler udtalte, at det især er Qvinden, som er særlig skikket til at omgaaes med disse stakkels Mennesker — jeg kunde derfor ogsaa meget have ønsket, at man vilde have fulgt Ministeren med Hensyn til hans Forslag ligeoverfor det qvindelige Personale. Det er imidlertid just ikke Qvningerne til de ved Blindeinstituttet ansatte Lærere, der er mig meest magtpaaliggende, og jeg giver den ærede Rigsdagsmand Ret i, hvad han saa ofte har sagt, at man ikke kjober Artighed eller Trofasthed for Penge; er den der ikke isorveien, kommer den ikke tilstede derved; men paa den anden Side kan man sige, at man alligevel bør lønne anstændigt. Følelsen maa komme med i en Sag som denne, og der er ganske vist ikke Noget, der alvorligere kan vække den end at see de to beslegtede Anstalter, Blindeinstituttet og Døvstummeinstituttet, ved Siden af hinanden, og de Stakler, der maae savne saa meget, gaae der med lidssglade Ansigter; det er mig en Borgen for, at de ere i gode Hænder, og at det er Anstalter, som er den danske Konge, den danske Regjering, det danske Folk værdige; jeg troer derfor heller ikke, at det danske Folkething vil kunne bestemme sig til at knappe meget af ligeoverfor den her omhandlede Anstalt. Jeg skal saaledes paa det Bedste anbefale den ærede Ministers Forslag.

**Feddersen:** Der er den særegne Omstændighed tilstede ved Blindeinstituttet, navnlig naar man sammenligner det med Døvstummeinstituttet, at Antallet af de Elever, som kunde anses kvalificerede til at optages der, ikke fremstiller sig i et saa stort Antal som ved Døvstummeinstituttet. Som det er blevet bemærket, er jo Antallet ikke engang fuldtalligt, saaledes som det var paatænkt, da Institutet for nogle Aar blev anlagt. Institutet var beregnet paa 60 Elever, men der er for Diebliffet kun 54 tilstede, uagtet der, saavidt mig bekendt, slet ikke er lagt nogen Vanstuelighed i veien for Optagelsen deri; det sees, at dette Antal for hele Kongeriget er et forholdsvis lidet. Da det altsaa ikke er mange Blinde, som i den Henseende kunne komme i Betragtning, saa troer jeg, at en Foranstaltning af den Be-